

Meridiana

Acció Socialista Democràtica

CRIDA ALS SOCIALISTES CATALANS

La situació política d'Espanya i, com a conseqüència, de Catalunya, pot fer crisi en qualsevol moment. El règim d'oprobri que ofega el nostre poble i els altres pobles sotmesos al feixisme espanyol, ha entrat en descomposició.

Els catalans en general, i els socialistes en particular, estem obligats, ara més que mai, a mancomunar esforços, a unir voluntats i fins i tot a oblidar greuges, per tal d'ajudar a l'enderrocament del franquisme i obrir el camí a la formació de l'instrument polític que sigui l'eix d'una solució democràtica al problema que planteja la desfeta d'aquell règim que ja no compta ni amb la confiança dels qui ajudaren a instaurar-lo.

El panorama polític mundial del moment i l'evolució dels diferents organismes polítics de projecció internacional, faciliten la tasca d'unificació socialista tan necessària i que ha de ser la nostra millor arma.

D'acord amb aquests antecedents, entenem que és urgent assolir, de moment, la concentració, el més àmplia i poderosa que sigui possible, de totes les forces, unides pels ideals de CATALUNYA, DEMOCRÀCIA I SOCIALISME, deixant de banda tot allò negatiu que ens hagi separat i sacrificant-ho tot per l'assoliment de la llibertat de la nostra Pàtria; una concentració que sigui, en el moment oportú, la pedra angular damunt la qual pugui donar-se forma orgànica al gran Partit Socialista del poble català.

Queda ben clar que no ens guia el propòsit de crear un altre partit a l'exili, que esbocinaria encara més les nostres forces disperses. Ens guia, amb perspectives patriòticament més ambicioses, l'anhel d'unitat dels partits obrers que cristal·litza en esporàdica realitat el juliol del 1936, i que els errors polítics van convertir en factor de disgregació.

Algú havia de prendre la iniciativa i, en aquest cas, sense ambicions ni propòsits de predomini, personal ni de grup, la prenem nosaltres; no per a forjar una unitat socialista entorn nostre, sinó una unitat autèntica al servei de Catalunya, de la Democràcia i del Socialisme.

D'acord, doncs, amb aquest anhel i l'imperatiu que l'inspira, un grup de catalans socialistes creiem que cal assolir, el més aviat possible, aquests objectius:

1.—Crear entre els militants socialistes i treballadors catalans en general, de l'emigració i de l'interior,

les condicions indispensables per a restablir un clima de cordialitat entre els diferents partits, moviments i militants socialistes no enquadrats en cap disciplina, que permeti lluitar conjuntament de cara al futur.

2.—Promoure contactes personals i converses formals entre els diversos partits, moviments i militants no enquadrats, tendents a la formació d'un sol partit socialista de Catalunya, suggerint com a línies bàsiques:

a) Que el partit dels socialistes catalans serà autènticament nacional, lliure de subordinacions internacionals o peninsulars que suposin pèrdua o disminució de la seva personalitat i independència i mantindrà contactes i relacions, en pla d'igualtat, amb totes les organitzacions afins no catalanes que respectin aquella personalitat i aquella independència. Ben entès que restaran al marge de les nostres relacions qualsevol organització o Partit de tendència totalitària o supeditada a disciplina no catalana.

b) En el terreny polític i de la reconstrucció nacional catalana i peninsular, recolzarem l'exercici del dret d'autodeterminació de Catalunya i de les altres nacionalitats i pobles que viuen sotmesos a l'actual Estat espanyol, tot treballant de cara a la creació d'un règim confederal peninsular, lliurement pactat.

c) Que la política del partit dels socialistes catalans, serà sempre discutida, i decidida democràticament, pels seus militants, en la forma que el seu funcionament orgànic determini.

d) Acceptar que les vies que menen al socialisme són múltiples, d'acord amb les condicions històriques, polítiques i econòmiques de cada país.

e) Lluitar fraternalment al costat de totes les forces socialistes del món que acceptin com a finalitat essencial del socialisme la creació d'un règim d'igualtat i seguretat econòmica que faci practicable i real la llibertat política, amb respecte pels valors humans i morals que el socialisme dignifica.

Mèxic, D. F. agost del 1956.

COMISSIÓ ORGANITZADORA

Miquel Alcubierre. Lluís Aymamí i Baudina. Jordi Benjam. Victor Colomer. Miquel Curcó. Francesc Duran Rosell. Claudi Fournier. Joan Pié Calbó. Francesc Requena.

Propòsits

L'UNIC ENEMIG

L'Estat espanyol, dominat per la variant espanyola del feixisme, es manté encara, i la lluita pràctica i insuficient per a enderrocar-lo es lliura en bona part sense la intervenció dels exilats. Això no obstant, sols en la mesura en que l'emigració política aglutini les diverses oposicions interiors i de l'estranger, es podrà parlar seriosament de la liquidació política del franquisme, del triomf de la llibertat i de la democràcia, i de l'exercici del dret d'autodeterminació dels pobles que actualment opri-

meix. Hi ha molta gent que es resisteix a creure que l'emigració política pugui ésser el factor aglutinador, decisiu en la lluita contra el franquisme. No pretenem que des de l'exterior, els exilats puguin desplaçar el règim franquista, sinó solament que, amb llur prèvia unitat i política general encertada, possibilitin l'aglutinació de les múltiples i disperses oposicions que la realitat del règim ha fet sorgir i actuar a l'interior, al marge dels nuclis que, mantenint les velles posicions representades pels sectors de l'emigració, no poden influir-les suficientment.

El problema exigeix un estudi detallat i ampli, el qual solament suggerim en aquesta ocasió.

Si en un pla general el que hem manifestat és cert, ho és encara més pel que a Catalunya, *pedra angular i decisiva de qualsevol acció positiva contra el feixisme*. Com encertadament assenyala la CRIDA ALS SOCIALISTES CATALANS que inserim en aquest primer número de MERIDIA, és arribat el moment en que els catalans de l'emigració i els de l'interior s'entenguin de debò i sense reserves en el pla polític, per a fer efectiu un treball de conjunt i de lluita vertadera contra el franquisme, l'enemic comú i únic de tots els que volem i treballem perquè Catalunya disposi del seu destí segons la seva pròpia voluntat, expressada democràticament i en plena llibertat.

Des del seu primer número, MERIDIA posa també les seves pàgines al servei de la unitat de tots els catalans en llur acció contra el règim franquista, amb el propòsit de cercar allò que ens uneix, definir una política justa, i coordinar els esforços de tots per tal que el combat que menem no sigui endebades ni estèril.

Comentari marginal

EN UN TOMBANT HISTORIC

En el curs d'aquests darrers vint anys, tan plens d'esdeveniments i sofrència, els socialistes catalans, en cada moment decisiu, hem pressentit i valorat el seu vertader significat i importància en relació a Catalunya i a l'Estat Espanyol.

Del 1934 al 1936, vàrem ésser els que, comprenent la indefugible necessitat d'unir la classe obrera, els campareols i els intel·lectuals progressius en un sol partit equidistant i superant les múltiples corrents polítiques de projecció internacional, assenyàvem la norma a seguir per impedir l'esclat i triomf del feixisme espanyol, evitar el sacrifici de dos milions d'éssers humans i consolidar les conquestes democràtiques. Per dissort vàrem arribar-hi tard i malament, i el nostre exemple sols va servir per una especulació innoble; però malgrat tot, l'existència d'aquell Partit que en part plasmava els nostres anhels, va permetre que Catalunya acomplís una missió fonamental i realment meritòria en l'heroica lluita contra el franquisme.

I ara, que de nou ens trobem en una cruïlla històrica, en un trànsit polític real i inevitable que l'ensulsiada de la ideologia soviètica precipita, que sols la unitat de totes les corrents socialistes i l'aglutinació de totes les oposicions al franquisme pot decidir en benefici de la llibertat i de la democràcia, tornem a ésser els socialistes catalans els que enarborem aquest propòsit i fixem el camí i el seu abast per anul·lar els esforços del franquisme el qual pretén eludir el seu enderrocament, especulant amb la desunió i la manca de perspectives polítiques dels pobles de la península.

Aquest anhel d'unitat es tan profund entre els catalans que no dubtem en atribuir-lo a tots els socialistes, puix que realment no es tracta tan sols de la nostra particular línia política —la d'Acció Socialista Democràtica—, sinó de la voluntat unànim dels socialistes catalans, militin on militin.

Al servei de la unitat socialista del progrés del nostre poble i en funció de la lluita contra el franquisme *Acció Socialista Democràtica* dedicarà tots els seus esforços, amb la seguretat de realitzar una tasca necessària i amb la convicció que només pel camí que assenyala és possible escurçar la tragèdia del nostre poble.

Aquest és l'esperit i la intenció de la CRIDA ALS SOCIALISTES CATALANS i el propòsit fonamental de la presència de MERIDIA entre les publicacions catalanes, a les que trametem la nostra fraternal salutació.

CONFERENCIA

* En reunió celebrada darrerament a la ciutat de Mèxic, ha estat acordada la preparació i convocàtoria d'una Conferència per estudiar les bases que han de fer possible la realització dels propòsits exposats en aquesta crida als socialistes catalans.

** Per opinions, iniciatives, informació i adhesions, adreceu-vos a l'Apartat Postal 10522, Mèxic, D. F.